

naših narodnih pjesama, dijelom i pripovijedaka, pa i nekih običaja što su ih snimali M. Rešetar, J. Široki, B. Širola, M. Gavazzi, V. Zganec i drugi. Tekstovi i melodije pjesama pretežnim su dijelom u Protokolu dešifrirani (budući da su u pitanju ponajviše lirske pjesme, tekstovi su često potpuni). Dio tih snimaka u međuvremenu je objavljen u različitim publikacijama, no dosta toga nije do danas objavljeno. Kao posebnu vrijednost za nas spominjem snimke i zapise F. Pospíšila prikupljene u Moravskoj, velikim dijelom među tamošnjim Hrvatima. Sažeti podaci o snimcima navode se u publikaciji: Katalog I der Platten 1—2000 des Phonogramm-Archives der Akademie der Wissenschaften in Wien, herausgegeben von Dr. Sigmund Exner, Wien 1922.)

Maja Bošković-Stulli

IZ DJELATNOSTI INSTITUTA ZA NARODNU UMJETNOST U GODINI 1965.

Kompleksno proučavanje folkloru južne i srednje Dalmacije nastavljeno je i protekle godine. Sedam institutskih suradnika boravilo je ukupno 125 dana na dalmatinskim otocima (Mljet, Šipan, Vis, Korčula i Hvar — gdje su djelomice već i prije radili). Prikupili su magnetofonskim snimanjem i bilježenjem 300 narodnih pjesama (od toga 180 snimaka pjevanih pjesama), 288 pripovijedaka, predaja i anegdota (od toga 166 snimaka), građu o narodnim običajima (oko 245 potpunih opisa i dopunskih fragmenata), 25 igara, 61 zapis plesa i 14 prikaza plesnih običaja, 40 poslovice, 143 crteža i 150 fotografija.

Na području Sinjske krajine vršilo je istraživanja također sedam institutskih stručnjaka u toku 73 dana. (Taj je rad bio dijelom omogućen materijalnom pomoću Općine Sinj.) Prikupili su oko 350 pjesama (od toga 225 snimaka pjevanih pjesama), 24 snimka instrumentalne narodne muzike, 192 pripovijetke i predaje (od toga 163 snimka), 117 opisa narodnih običaja i dopunskih fragmenata, 15 primjera dramskih igara, 10 zapisa plesova i 7 prikaza plesnih običaja, 60 poslovice i izreka, 80 fotografija i 26 crteža.

Sva se prikupljena građa prepisuje, transkribira i stručno razvrstava.

U okolici Daruvara i Bjelovara, u selima u kojima u neposrednom susjedstvu živi češko, hrvatsko i srpsko stanovništvo, boravili su desetak dana jedan suradnik Instituta za narodnu umjetnost i suradnica Instituta za etnografiju i folkloristiku Čehoslovačke akademije znanosti iz Praga, koji su obavili početna istraživanja i prikupljanje građe kao uvod u višegodišnji zajednički rad obih institucija na tom području.

Uz to su izvršena i ova pojedinačna kraća terenska ispitivanja: sela Otok i Nijemci u Slavoniji (pokladni običaji, 7 dana); selo Lomnica u Turopolju (svadbeni običaji, snimanje pjesama, 4 dana); Stubičke Toplice (svadbeni običaji, 3 dana); hrvatsko selo Devinska Nova Ves u Slovačkoj (1 dan); povremena snimanja i bilježenja u gradu Zagrebu i dr.

U nastavku pripremanja indeksa tipova hrvatskosrpskih narodnih pripovijedaka izvršeno je provjeravanje bibliografskih navoda u svim do sada ekscerptiranim tekstovima i utvrđeno je koja građa do sada nedostaje. Dopunskom obradom ekscerptirani su tekstovi pripovijedaka sa 1.000 štampanih strana iz periodičkih izdanja. Iz deset rukopisnih zbirki Odbora za narodni život i običaje prepisane su narodne pripovijetke za potrebe indeksa.

Od višegodišnjih studijskih radova pojedinih suradnika Instituta nastavljeno je pripremanje kritičnog izdanja zbirke suvremenih zapisa narodnih pjesama iz Dalmacije (O. Delorko), kao i rad na monografiji Razvoj i oblici glagoljaškog pjevanja u sjevernoj Dalmaciji (J. Bezić). Obavljen je dio daljnje razrade i dopune monografije I. Ivančana Narodni običaji korčulanskih kumpanija (koja je pod naslovom Podrijetlo i veze korčulanskih kumpanija obranjena kao doktorska disertacija). Dovođena je zbirka N. Bonifačića Rožina Zagreb u narodnom stvaralaštvu. Napisane su ove rasprave: Umjetnička doživljajna snaga našeg puka mjerena poezijom koju je on stvorio (O. Delorko); Dramske igre na svadbi u zagrebačkim selima (N. Bonifačić); Neki elementi alpskog plesanja u Hrvatskoj (I. Ivančan); Regionalne razlike među narodnim pripovijetkama (M. Bošković-Stulli); Grimmov zapis Vukove Pepeljuge (M. Bošković-Stulli); Uz diskusiju o katalogizaciji narodnih predaja (M. Bošković-Stulli); Uvodne napomene za disku-

siju o klasifikaciji narodne proze (M. Bošković-Stulli); dvadeset četiri informativna prikaza o našoj etnološko-folklorističkoj literaturi za međunarodni časopis »Demos« i dr. Ne spominjemo ovdje pojedinačno one radove suradnikâ Instituta koji se objavljuju u ovom svesku Narodne umjetnosti (autori su Bezić, Bonifačić, Bošković-Stulli, Delorko, Ivančan, Milićević).

Među stručnu dokumentaciju Instituta uključeno je 29 novih rukopisnih zbirki; fonoteka je obogaćena za 52 nova koluta; izvršena je montaža filmova koji još nisu bili montirani; ispunjeno je 270 listića kartoteke likovne dokumentacije; u kartoteku narodnih običaja i igara uneseno je 500 listića; kartoteka narodnih plesova popunjena je podacima s tekućih terenskih istraživanja. Nastavljena je kritička bibliografska obrada folklornih priloga u časopisima.

U institutsku biblioteku uključeno je ukupno 410 novih knjiga i periodičkih izdanja (od toga je dobiveno zamjenom i darovima 290).

U okviru izdavačke djelatnosti objavljena je 3. knjiga Narodne umjetnosti.

Suradnici Instituta sudjelovali su na ovim naučnim i stručnim skupovima: Kongres Saveza udruženja folklorista Jugoslavije u Celju (7 učesnika, od toga s referatima: Bonifačić, Ivančan i Bošković-Stulli); Kongres Etnološkog društva Jugoslavije u Splitu (J. Milićević); Međunarodni simpozij o radničkoj pjesmi u Velenju (J. Milićević); Jugoslavensko-američki univerzitetski seminar za historiju i folklor u Novom Sadu (M. Bošković-Stulli, s referatom o regionalnim razlikama među narodnim pripovijetkama); sastanak Međunarodne komisije za narodne plesove IFMC u Strážnicama, CSSR (I. Ivančan); sastanak Studijske grupe IFMC za narodnu muziku u Bratislavi (J. Bezić); kongres Njemačkoga etnografskog slovačkog kao gost Čehoslovačke akademije znanosti u Pragu, te je obišla naučne institucije u Pragu, Brnu, Bratislavi i Martinu i dogovorila se u ime Instituta o načinu zajedničkog rada obih institucija na području Slavonije (u etnički mješovitim krajevima, gdje živi češko stanovništvo), kao i o radu suradnikâ Instituta za narodnu umjetnost među hrvatskom etničkom skupinom u Čehoslovačkoj; ujedno je tom zgodom održala predavanje na katedri za etnografiju i folklor Filozofskog fakulteta u Pragu i ispitala stanje ostavštine M. Murka — o čemu je riječ u prethodnom članku.

U okviru suradnje s drugim institucijama Institut je odstupio Arhivu za tradicionalnu muziku u Bloomingtonu 12 kolutova presnimljene narodne muzike i dobio u zamjenu vrijedne publikacije. Održavane su redovite veze i razmjenjivane naučne informacije s brojnim domaćim i stranim institucijama i pojedinim istraživačima. Institut je posjetilo oko 100 domaćih i stranih istraživača, muzičara, novinara, koreografa, studenata i dr.

Suradnici Instituta obavljali su važnije funkcije u ovim stručnim organizacijama: Komisija za geografiju, etnologiju i narodnu umjetnost Republičkog savjeta za naučni rad SRH, Odbor za narodni život i običaje Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, Međukademijski odbor za jugoslavenske narodne umotvorine, Savez udruženja folklorista Jugoslavije, Društvo folklorista Hrvatske, Međunarodna komisija za narodne plesove IFMC.

Suradnik Instituta J. Milićević sudjelovao je u prikupljanju građe za Etnološki atlas Jugoslavije. Na molbu Historijskog arhiva na Hvaru napisan je i objavljen u njihovu Biltenu prikaz folklornih istraživanja na Hvaru.

U okviru stručno-popularne djelatnosti držao je I. Ivančan predavanja o narodnim plesovima u Školi za rukovodioce folklornih grupa i na pojedinim popularnim tribinama; on je ujedno sudjelovao na nekoliko folklornih festivala u našoj zemlji i inozemstvu, bio član Festivalnog odbora u Kopru, kao i Saveznog žirija za plesni folklor.

J. Bezić pripremio je izbor naše narodne muzike, uz popratni komentar, za gramofonsku ploču u izdanju Nacionalnog komiteta UNESCO-a.

Poslano je nekoliko tekstova naših narodnih pripovijedaka za publikaciju »Märchen der europäischen Völker«. Suradnici Instituta objavljivali su članke o folklornoj tematici u Telegramu, Vjesniku itd. i pripremili 12 radio-emisija.

U toku 1965. godine Institut se, zbog odlaska u mirovinu, oprostito s dvojičom svojih dugogodišnjih suradnika: s muzikologom Stjepanom Stepanovim i s voditeljem institutske crtaonice akademskim slikarom Zivkom Kljakovićem.

M. B.-S.